

זלחמת ת, הם וצים תלט על העולם

בחאן יונס בשם איימן אבו
חי כיום בישראל, חוזר אל
זה, לחינוך לשנאת יהודים
לישראל ולמפגש עם אביו
יו החליט להתגייר ומסביר
א יצאו נגד חמאס ולמה לא
ה קרה למשפחתו

די גלפרין

שלי שאל אותי מאיפה העטיפה הזו ואמרת לי
שקיבלתי מהיהודים, מהחיליים. הוא קם ומד
ועם הוא הזהיר אותי שכפעם הבאה לא אקח כי
החיליים יכולים לשים בזה רעל".

בגיל 7, מספר שחר, הגיע מורה חרש לכי
תה בבית הספר. "הוא אמר שהיום יש שיעור
מיוחד והייתי מאושר כי חשבתי שהוא ילמד
אותנו להיות רופאים. הוא התחיל לדבר ואמר
שיהודים הם רוצחים של ילדים, גברים, נשים
וחקנים. הוא אמר, היהודים לקחו את הארמה
של הסבא שלכם ואתם תילחמו עליה ומי ש
מות יהיה שאהיר ויעבור לגן עדן. הוא גם אמר
שהיהודים היו מסלמים והפכו לכופרים. הדבר
שתפס אותי במיוחד היה כשאמר שלייהודים יש
שלוש רגליים".

זה קצת מבוהיל לקבל בגיל כל כך צעיר מנה
בזו של הפחדה, ועוד מדמות סמכותית.

"נכון. באותו הרגע הרגשתי לא טוב. האושר
שלי הפך לסיט ואמרת לי למורה שאני לא מר
גיש טוב. הוא נתן לי סטירה על הלחי ולקח אותי
לחדר של המנהל. המנהל ביקש ממני לעמוד

עם הפנים מול הקיר, נתן לי מכה עם שוט מגומי
וזה שרף. הוא רדש שאבא שלי יבוא איתי לבית
הספר. למחרת אבא שלי בא איתי לבית הספר
ונכנס איתי לחדר המנהל. הוא הרביץ לי ואמר
לי שצריך להרוג יהודים".

יכול להיות שהיה לאבא שלך פחד מזהמנ
גנון של הפת"ח, שהיה בהנהגה באותה הת
קופה, או שהוא באמת האמין בכל לבו שזו
הדרך להנצח?

"אבא שלי עבר 27 שנים בישראל ובכל זאת
אצלנו בבית היללו רצח של יהודים. גם בספי
רים של בית הספר כתוב שצריך לנהוג ככה
כי היהודים לקחו את הארמות מהפלסטינים.
כשהגעתי הביתה, ראיתי שאבא שלי תלה חבל
מהתקרה ואיים לתלות אותי. הוא גם הדליק שם
תנור גז ואיים לשרוף אותי. לאמא שלי אסור
היה להתערב".

למרות איומי אביו, שחר לא התיישר עם
דרישותיו. "זה כמו הסיפור של אברהם אבי
נו. ברעב זה כמו לך מוצרץ וממולדתך
ומבית אביך. אני ממש מרגיש שאני שליח

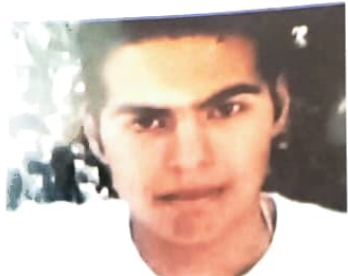
של העם היהודי, התפקיד שלי הוא להזהיר את
היהודים מסכנות. כולנו בעולם הזה שליחים".

השיבה לעזה

בגיל 11 נחשף שחר לישראלים, כשעלה על
אוטובוס לישראל ללא ידיעת הוריו. "סקרן
אותי לראות את אותם יהודים עם שלוש הרג
ליים. הגעתי בשעה 06:30 בבוקר וראיתי בעיר
ראשון לציון ווג שעשה הליכת בוקר. הם עברו
לידי ואני הסתכלתי טוב, חיפשתי את הרגל
השלישית שלהם", הוא מספר. "לקראת ערב
חזרתי הביתה וראיתי את אבא שלי. זה היה
מזרז כי הוא אמר היה לחזור ביום המישי. הוא
שאל אותי היכן הייתי ואמרת לי, עם הכבשים.
הוא אמר לי: אל תשקרו! אבל הוא לא העניש
אותי אלא פשוט אמר לי ללכת לישון. הוא ידע
שהייתי בישראל כי האנשים באוטובוס, כאלה
שהכירו אותו, אמרו לו. למחרת הוא לקח אותי
איתו לאתר הבנייה שבו עבד. הוא נתן לי לה
כין בטון ולסחוב אותו בדליים, למרחק הליכה

אב"ב
בב
בס
לנ
אה
כש
שא
מו
ה
וא
א

ולבסוף הוא הסכים. הוא ביקש את הכתובת שלי ולאחר 40 דקות הוא התקשר אליי ואמר שארד למטה בשביל לקחת את הכסף. ירדתי, ואז הוא ארבעה או חמישה שוטרים רצו לכיוון שלי ועצרו אותי. אמרתי להם שאני מכפר קאסם. למרות זאת, הם לקחו אותי לחקירה של ארבע שעות וביקשתי שייצרו קשר עם השוטרים המפעילים שלי, ואלה אמרו שהם בכלל לא מכירים אותי. לקחו אותי לבית המשפט ושם אמרו תי שאני רוצה להתגייר ושאני כבר שבע שנים בארץ. השופט שפט אותי 45 ימים בכלא ועוד מאסר על תנאי לעשרה חודשים למשך שלוש שנים. בבית המשפט היו ערבים פלסטינים שעזרו לרדיו והם שמעו את כל מה שאמרתי וירדתי בדיוק מה הם מתכוונים לעשות לי. לקחו אותי לכלא באר שבע, לאגן של האסירים הערבים עם רם על הידיים, אנשים שהם חיות אדם, והם ריסקו אותי בכבתי. אז הסהררים הוציאו אותי לתא של היהודים.

"אמרתי שאני רוצה להיות יהודי". דור שחר, נער בישראל

"לאחר 45 ימים גירשו אותי למעבר ארו. הוסיבו אותי שם בתא קטן ואני זוכר שכל הזמן נכנסו בן אדם עם רצח בעיניים לתא. לאחר מכן לקחו אותי לחקירה ברצועת עזה ושאלו מה עשיתי שבע שנים בארץ ואמרתי להם שהייתי שומר. הם תלו אותי הפך, ותכנו אותי, בעטו בי, השפריצו עליי מים חמים וקרים ואז הוסיבו אותי - ושוב שאלו מה עשיתי. ככה חצי שנה. לבסוף לקחו אותי למשפחה בחאן יונס. חודש שלם הסתובבתי בחאן יונס מורעב ועם אותם הבגדים. נכנסתי לבתים ונגנבתי אוכל: לחם, בצל, עגבנייה, מה שיסע. עבדתי בעזה, חסתי תיקצת כסף ושוב ברחתי משם. יצאתי למצב רים וממצרים לטורקיה ומסם הגעתי לארץ עם רכבון של הרשות הפלסטינית. המשטרה תפסה אותי ולקחה אותי שוב למעבר ארו. לבולי הסר טרים הורידו אותי קצת לפני המעבר או ברחתי, לקחתי מוניות, וחזרתי לראשון לציון. זה היה בשבילי נס".

אז שוב חזרת אל נקודת התחלה ואל אתר הבנייה בראשון לציון?

"התחלתי לעבוד בשמירה בראשון לציון, במרכז מסחרי. אחרי חודשים פרצו למחסנים, היכן שעבדתי, והיווחתי על הפריצה. השוטרים אמרו לי כל הכבוד ורצו שאתן עדות. החוקרת שיבחה אותי ואמרה שאני אוהב טוב, אבל היא גם אמרה שאני עצור ושמנו לי אויבונים ולמחרת לקחו אותי לבית המשפט. השופטת ביקשה שאעמוד וארד, אז עמדתי, דיברתי וכבית. היא הקשיבה לי, סיפרתי לה את הכל, על הילדות שלי ועד לאותו היום. היא שחררה אותי בערבות של האבא המאמץ".

"לא מפחד מנקמה"

זה היה הרגע שבו חייו של שחר השתנו. "לאחר שבע שנים קיבלתי אישור שאני יכול ללמוד יהדות ולהתגייר ולמדתי בשיבת הסדר. לאחר עשרה חודשים שלחו אותי לבחינה ולא ידעתי להשיב על הכל. הרב אמר שאלן למכון מאיר בירושלים וביום למחרת לקחת תיק ונסעתי לשם. למדתי עם הרב אורי שרק ואחרי כמה חודשים עברתי תהליך גיור סוס והצלחתי. קיבלתי תעודת זהות ישראלית קיבלתי גם צו גיוס ופרופיל 97 והייתי מיון לצנתנים. באותה התקופה קיימתי ראיון לא ציטון ושאלו אותי מה אעשה אם אילאץ כחי לפנות מתנחלים ואמרתי שאסרב, כי אני רוצה לשמור על גבולות המדינה בלבד. בעקבות החליטו לא לגייס אותי".

איד מאיימן אבו סוברה הסבת דווקא לך

"מרגיש שאני שליח של העם היהודי, החפיקי שלי הוא להחזיר את היהודים מסכנות" שחר צ'לתיים פוסיים

מחאן יונס להר סיני
אמנון יצחק שחר

"לאן לימדו אותי לאהוב". הספר של דור שחר

גדול. זה היה כבר מאוד, אבל לא עניין אותי. כשהיה שחר בן 12 אביו הביא אותו לעבוד איתו בבניין וכשהיה בן 13 ברח מהבית ולא חזר לרצועת עזה עד גיל 19 וחצי. הוא מצא עבודה כשומר כפרויקט בנייה בראשון לציון, שם פגש את ניסים, מי שיהפוך בהמשך לאביו המאמץ (ולשחר משפחה מאמצת נוספת - גור ועמירה צבר, והוא בקשר עם שתי המשפחות - ע'ג, עליו הוא אומר: "הוא מלאך. מכחינתי הוא אבא שלי. אי אפשר למצוא אנשים כמוהו. בגלל זה אמרתי שכולנו שליחים ומבחינתי אלוהים שלח לי מלאך. בהמשך הוא ואשתו לימדו אותי לקרוא ולכתוב עברית, הם לימדו אותי לאהוב".

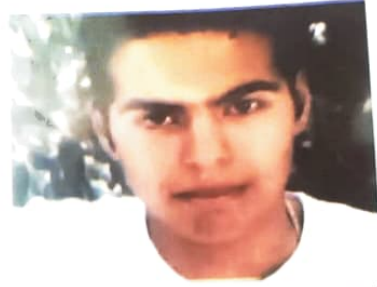
לאחר מכן ניסים הזמין אותו להגוג איתו ועם משפחתו את ליל הסדר, אז קיבל שחר את ההחלטה להיות יהודי. "אמרתי לו שאני רוצה להיות יהודי. הוא אמר לי: 'רגע, מה אמרת?', וחזרתי על המילים. הוא היה מופתע ממה שיצא לי מהפה. הוא אמר לי שמי שיהודי נשאר יהודי, מוסלמי נשאר מוסלמי ונוצרי נשאר נוצרי, אבל לא קיבלתי את זה.

"ניסים הבין את כוונותיי וקבע לי פגישה עם הרבנות. הרב הסכים לגייר אותי אבל דרש מכתב מהמשפחה כי הייתי קטין. הסברתי לו שאין לי קשר עם המשפחה ואם אבקש מהם מכתב כזה, הם ירצו אותי. הוא הנחה אותי להמתין לגיל 18. הייתי מאוכזב. שנה לאחר מכן, כשהייתי בן 17, פלסטיני רצח נערה בשם הלנה ראפ בבת ים וזעזע את כל המדינה. הממשלה החליטה לגרש את כל הערבים על מנת שלא תהיה נקמה. בכל פעם שראיתי משי טרה הייתי בורח. אחרי שלושה או ארבעה חודשים הממשלה החליטה להכניס עובדים מגיל 40 ומעלה וזה אומר שהפכתי להיות עובד לא חוקי.

שלי הוא להחזיר את בעולם הזה שליחים".

לעזה

שראליים, כשעלה על ריעת הוריו. "סקרן רים עם שלוש הרגי בבוקר וראיתי בעיר יכת בוקר. הם עברו חיפשי את הרגל ספר. "לקראת ערב אבא שלי. זה היה ביום חמישי. הוא יל, עם הכבשים. גל הוא לא העניש בת לישון. הוא ידע באוטובוס, כאלה דת הוא לקח אותי. הוא נתן לי להר, למרחק הליכה

"אמרתי שאני רוצה להיות יהודי". דור שחר
נוער בישראל

"אבא שלי עבד 27 שנים בישראל ובכל זאת אצלנו בבית היללו רצח יהודים. גם בספרי הלימוד כתוב שצריך לנהוג ככה כי היהודים לקחו את האדמות מהפלסטינים. שחגגתי הביתה, ראיתי כשאבא שלי תלה חבל מהתקרה ואיים לתלות אותי. הוא גם הדליק שם תנור גז ואיים לשרוף אותי. לאמא שלי אסור היה להתערב"

שחר?

"דור זה שם של שלום וטוב. ושחר זה בוקר. לאחר הגיור קראו לי יצחק ולפני זה גם אמנון". שחר, שאף כתב ספר על חייו - "מחאן יונס להר סיני" - ומרצה עליהם, לא הופתע מרמת האכזריות שאליה הגיעו מחבלי המאסר ב-7 באוקטובר. "כשהייתי ילד והלכתי עם אמא שלי לטוק ראיתי שחתיכו למשתפי פעולה רא- שים וידיים, ותלו אותם על עמודי חשמל, גררו אותם על הכביש כשהם מחוברים למכוניות. כלכל לא הופתעתי", הוא מספר ומוסיף כי אין בעזה הרבה אנשים שוחרי שלום. "רובם כבר לא גרים שם אלא היגרו למדינות אחרות. אני זוכר שסבא שלי היה אומר לי, כשהייתי ילד, שכ- שאגדל אצטרך לרצוח יהודים כשביל להחזיר את יפו כי היא הירושה שלי. זה עניין של דורות שמתחנכים ככה".

במישור האישי, לא מעניין אותך מה קורה עם המשפחה שלך?

"אם קרה להם משהו או זה לא מזוי לי. הכי שפחה שלי היא בארץ! כאן לימדו אותי לאהוב במקום לשנוא, לימדו אותי ליהנות מהחיים ולא למות ולהיות שאהיד. היו ביניהם רוצחים עוד לפני הקמת המדינה. תחילה הם היו זורקים אב- נים, אחרי זה היה את הסכם אוסלו, כי רצינו שיהיה שלום עם הפלסטינים. הגשק שהם קיבלו הופנה נגד ישראלים. עשינו התנתקות מעזה וקיבלנו טילים".

אתה מפחד מנקמה, שאולי יחפשו אותך? "אני לא מפחד ואני לא סופר אותם".

אתה אופטימי לגבי יחסי ישראלים ופלס- טינים בעתיד?

לא. בילדות שלי ראיתי הרבה אלימות, מראות קשים מלתאר. אם ככה הם עשו לבני עמם או תבין לבר".

ולבסוף הוא הסכים. הוא ביקש את הכתובת שלי ולאחר 40 דקות הוא התקשר אליי ואמר שארד למטה בשביל לקחת את הכסף. ירדתי, ואיזה ארבעה או חמישה שוטרים רצו לכיוון שלי ועצרו אותי. אמרתי להם שאני מכפר קאסם. למרות זאת, הם לקחו אותי לחקירה של ארבע שעות וביקשתי שייצרו קשר עם השוטרים הכי פעילים שלי, ואלה אמרו שהם בכלל לא מכי- רים אותי. לקחו אותי לבית המשפט ושם אמרו תי שאני רוצה להתגייר ושאתי כבר שבע שנים בארץ. השופט שפט אותי ל-45 ימים בכלא ועוד מאסר על תנאי לעשרה חודשים למשך שלוש שנים. בבית המשפט היו ערבים פלסטינים שע- מרו לדון והם שמעו את כל מה שאמרתי וירדתי בדיוק מה הם מתכוונים לעשות לי. לקחו אותי לכלא באר שבע, לאגף של האסירים הערבים עם דם על הידיים, אנשים שהם חיות אדם, והם ריסקו אותי במכות. אז הסוהרים הוציאו אותי לתא של היהודים.

"לאחר 45 ימים גירשו אותי למעבר ארו. הושיבו אותי שם בתא קטן ואני זוכר שכל הזמן נכנסו בן אדם עם רצח בעיניים לתא. לאחר מכן לקחו אותי לחקירה ברצועת עזה ושאלו מה עשיתי שבע שנים בארץ ואמרתי להם שהייתי שומר. הם תלו אותי הפוך, חתכו אותי, כעטו בי, השפריצו עליי מים חמים וקרים ואז הושיבו אותי - ושוב שאלו מה עשיתי. ככה חצי שנה. לבסוף לקחו אותי למשפחה בחאן יונס. חודש שלם הסתובבתי בחאן יונס מורעב ועם אותם הבגדים. נכנסתי לבתים וגנבתי אוכל: לחם, בצל, עגבנייה, מה שיט. עברתי בעזה, חסכתי קצת כסף ושוב ברחתי משם. יצאתי למצ- רים וממצרים לטורקיה ומשם הגעתי לארץ עם דרכון של הרשות הפלסטינית. המשטרה תפסה אותי ולקחה אותי שוב למעבר ארו. למולי השר- טים הורידו אותי קצת לפני המעבר או ברחתי, לקחתי מונות, וחזרתי לראשון לציון. זה היה בשבילי נס".

אז שוב חזרת אל נקודת ההתחלה ואל אתר הבנייה בראשון לציון?

"התחלתי לעבוד בשמירה בראשון לציון, במרכז מסחר. אחרי חודשיים פרצו למחסנים, היכן שעברתי, ודיווחתי על הפריצה. השוטרים אמרו לי כל הכבוד ורצו שאתן עדות. החוקרת שיבחה אותי ואמרה שאני ארוח טוב, אבל היא גם אמרה שאני עצור ושמו לי אויבונים ולמתי רת לקחו אותי לבית המשפט. השופטת ביקשה שאעמוד ואדבר, אז עמדתי, דיברתי וכיכתי. היא הקשיבה לי, סיפרתי לה את הכל, על היל- דות שלי ועד לאותו היום. היא שחררה אותי בערבות של האבא המאמץ".

"לא מפחד מנקמה"

זה היה הרגע שבו חייו של שחר השתנו. "לאחר שבע שנים קיבלתי אישור שאני יכול ללמוד יהדות ולהתגייר ולמרותי בישיבת הסדר. לאחר עשרה חודשים שלחו אותי לבחי- נה ולא ידעתי להשיב על הכל. הרב אמר שאלך למכון מאיר בירושלים וביום למחרת לקחתי תיק ונסעתי לשם. למרתי עם הרב אורי שרקי ואחרי כמה חודשים עברתי תהליך גיור סופי והצלחתי. קיבלתי תעודת זהות ישראלית. קיבלתי גם צו גיוס ופרופיל 97 והייתי מיועד לצנחנים. באותה התקופה קיימתי ראיון לאיזה עיתון ושאלו אותי מה אעשה אם איאלץ כחייל לפנות מתנחלים ואמרתי שאסרב, כי אני רוצה לשמור על גבולות המדינה בלבד. בעקבות זה החליטו לא לגייס אותי".

איך מאיימן אבו סובח הסבת דווקא לדור

גדול. זה היה כבר מאוד, אבל לא עניין אותי". כשהיה שחר בן 12 אביו הביא אותו לעבוד איתו בבניין וכשהיה בן 13 ברח מהבית ולא חזר לרצועת עזה עד גיל 19 חצי. הוא מצא עבודה כשומר בפרויקט בנייה בראשון לציון, שם פגש את ניסים, מי שיהפוך בהמשך לאביו המאמץ (ולשחר משפחה מאמצת נוספת - גור ועמירה צבר, והוא בקשר עם שתי המשפחות - ע"ג), עליו הוא אמר: "הוא מלאך. מבחינתי הוא אבא שלי. אי אפשר למצוא אנשים כמוהו. בגלל זה אמרתי שכולנו שליחים ומבחינתי אלוהים שלח לי מלאך. בהמשך הוא ואשתו לימדו אותי לק- רוא ולכתוב עברית, הם לימדו אותי לאהוב". לאחר מכן ניסים הזמין אותו לחגוג איתו ועם משפחתו את ליל הסדר, אז קיבל שחר את ההחלטה להיות יהודי. "אמרתי לו שאני רוצה להיות יהודי. הוא אמר לי: 'רגע, מה אמרתי?', וחזרתי על המילים. הוא היה מופתע ממה שיצא לי מהפה. הוא אמר לי שמי שיהודי נשאר יהודי, מוסלמי נשאר מוסלמי ונוצרי נשאר נוצרי, אבל לא קיבלתי את זה.

"ניסים הבין כוונותיי וקבע לי פגישה עם הרבנות. הרב הסכים לגייר אותי אבל דרש מכתב מהמשפחה כי הייתי קטין. הסברתי לו שאין לי קשר עם המשפחה ואם אבקש מהם מכתב כזה, הם ירצחו אותי. הוא הנהח אותי להמתין לגיל 18. הייתי מאוכזב. שנה לאחר מכן, כשהייתי בן 17, פלסטיני רצח נערה בשם הלנה ראפ בבת ים וזועזע את כל המדינה. הממשלה החליטה לגרש את כל הערבים על מנת שלא תהיה נקמה. בכל פעם שראיתי משי- טרה הייתי בורח. אחרי שלושה או ארבעה חרי- דשים הממשלה החליטה להכניס עובדים מגיל 40 ומעלה וזה אומר שהפכתי להיות עובד לא חוקר.

"בגיל 18 הגעתי לרב ברבנות ואמרתי לו שאני בן 18 וביקשתי שיגייר אותי. הוא אמר שבגלל המצב הביטחוני אני צריך אישור מיוחד מהמדינה לשהייה. חזרתי להתגורר באתר הב- נייה. באחד הימים עצרה שם ניידת משטרה והם תפסו אותי, ברחתי עירום, כי הייתי באמצע מקלחת. כשהם שאלו למה ברחתי אמרתי להם שפחדתי. סיפרתי להם שאני רוצה להיות יהודי. הם לקחו אותי בחזרה לאתר הבנייה ואמרו לי להישאר שם. הם נתנו לי את הטלפון שלהם ואמרו שאם אני רואה ערבים לא חוקיים שאר- ווח להם, שאשתף פעולה - והסכמתי. הם הדגי- שו שאם שוטר אחרי יגיע או שאגיד שאני מכפר קאסם, כי להם מותר".

אלא שאז התוכנית השתבשו, כפי שמספר שחר. "בגיל 19 חצי נפצעתי ברגל באתר הב- נייה ולקחו אותי לבית החולים. לא היה לי כיי- טוח המשטרה חקרה מהיכן אני. בית החולים דרש סכום גבוה עבור הטיפול וביקשתי מהקב- לן שהעסיק אותי, שישלם לפחות חלק מהסכום,

נס להר סיני
הסבר של דור שחר

שלםם בטיקטוק, כמו גם עם קהילות שונות ומומחים אחרים. זאת כאשר במקביל הצוותים שלנו בוחנים הטמעת שינויים וכלים נוספים, כמו האמצעי החדש במרכז הבטיחות שלנו, המציע תמיכה ודרכים להתמודד עם אירועים טרגיים."

עלייה של 67%.
 "באותו חודש, הפרנו גם 933 אלף תגובות בוטים שפורסמו בנוגע לתוכן המתויג עם האשטאגים הקשורים לסכסוך.
 "אנו מכירים בכך שזוהי תקופה מאתגרת עבור רבים בקהילה שלנו, לכן אנחנו

מיליוני תכנים במהלך אותה תקופת זמן. עלייה במעורבות של פייק ניוז וחשבונות מזויפים. בחודש שקדם לתחילת המלחמה הפרנו 21 מיליון חשבונות מזויפים ברחבי

בריטניה: עשרות אלפים צעדו נגד אנטישמיות

60 אלף יהודים ותומכי ישראל מרחבי בריטניה צעדו אתמול יחד נגד האנטישמיות ברחבי לונדון. הצעדה, שאורגנה על ידי Campaign Against Antisemitism בתמיכת קבוצות יהודיות קהילתיות רבות וארגונים לא יהודיים, החלה בבתי המשפט המלכותיים על הסטרנד לפני שעברה במהלך משרד ווייטהול והסתיימה בכיכר הפרלמנט. בין היתר השתתפו: רוברט ג'וריק, המנחה רייצ'ל ריילי, השחקנית טרייסיאן אוברמן, הזמרת הישראלית ריטה ואחרים. סקר בקרב יהודי בריטניה הניב את ההבנות המדאיגות הבאות: 69% מהיהודים הבריטים אומרים שהם נוטים פחות להראות סימנים גלויים ליהדותם כרגע; כמעט חצי מיהודי בריטניה שקלו לעזוב את בריטניה בגלל אנטישמיות, מאז ה-7 באוקטובר; יותר משישה מכל עשרה יהודים בריטים חוו או היו עדים לתקרית אנטישמית מאז ה-7 באוקטובר או מכירים מישהו שחווה.

ג'וש ארונסון ■ צילום: קמפיין נגד אנטישמיות בבריטניה